

Hedelmistään puu tunnetaan

Eräessä tarinassa mies on täyttänyt viisikymmentä vuotta, ja hän on saanut juhluvierailtaan runsaasti lahjoja. Seuraavana päivänä mies löytää ulko-oven takaa vielä yhden lahjan, jonkinlaisen hedelmäpuun. Mies istuttaa puun pihaansa ja hoitaa sitä tunnollisesti tietämättä yhtään mistä puusta on kysymys. Naapurit ja sukulaiset esittävät kukin omia arvauksiaan mikä hedelmäpuu voisi olla kyseessä. He ovat vakuuttuneita omena-, luumu- tai kirsikkapuusta. Tulee syksy ja talvi. Keväällä mies jatkaa puun hoitamista ja seuraa kuinka siihen ilmestyy vihreitä silmuja. Lopulta puu myös kukkii ja kukista alkaa kehittyä kesän mittaan pieniä hedelmän raakileita. Syksyn tullen mies pääsee maistamaan isoa vihreää hedelmää, joka osoittautuu päärynäksi. Väärässä ollut sukulainen tuhahtaa harmistuneena, että mistä sitä voisi kaiken maailman puut tuntea. Siihen mies toteaa, että ilman hedelmiä se olisikin vaikeaa.

Tämän tarinan hedelmäpuu on vertauskuva ihmiselle. Me ihmiset olemme siis kuin hedelmäpuita. Hedelmät, joita puussa kasvaa, ovat niitä hyviä tekoja, joita teemme toisille ihmisille. Meidän hyviä hedelmiämme ovat esimerkiksi ne hetket, kun olemme ystävällisiä toisille, kuuntelemme ystävän huolia, autamme naapuria tai nostamme roskan maasta. Hedelmistään puu tunnetaan, sanotaan. Niin meitäkin tulisi tuntea kaikista hyvistä teoistamme. Hyvää voi tehdä lukemattomilla tavoilla! Mitä hyvää sinä voisit tehdä tämän viikon aikana?

Minna Lekkermäki
nuorisotyönohjaaja
Orimattilan seurakunta